

Összegzés- élménybeszámoló

Az Erasmus+ program számomra a jelentkezés leadásával kezdődött, majd mikor megtudtam, hogy részt vehetek a programban nagyon boldog voltam. Az év végén elértek a felkészítők, amik kulturálisan és lelkiileg próbáltak felkészíteni az elkövetkező egy hónapra.

Majd érkezett a várva várt nap az utazás napja, a repülést nagyon élveztem, nem most repültem először, de nagy élmény volt még így is a számomra, hogy repülhetek. Amikor megérkeztünk Sevilla-ba az első dolog, amit észrevettem, hogy nagyon meleg van. Ettől a tényről már az utazás előtt féltem mivel eddig nem viseltem valami jól a nagy meleget, de így visszagondolva az egy hónapra teljesen sikerült hozzászoknom az időjáráshoz. A szálláshelyünkre való megérkezés után kisebb nagyobb nehézségek adódtak a szobák elfoglalása közben. Az első munkanapom nagyon izgalmas volt, hiszen minden új volt a számomra, az emberek, a helyszín és a munka is mivel még boltban nem dolgoztam.

Az első héten a város megismerése is egy jó programnak bizonyult, a buszok menetrendjei, útvonaluk elsajátítása és a hazai buszoktól való eltérések megtapasztalása is érdekes volt nekem. A munkámban egyre jobban megismertem a kollégáimat és a feletteseimet is. Furcsa volt megtapasztalnom, hogy itt kint Spanyolországban az emberek nem igazán beszélnek az angol nyelvet, és sértésnek is veszik, ha megkérdezi tőlük valaki, hogy beszél-e az angolt. Amiatt, hogy nem ismerem a spanyol nyelvet egy kicsit elveszettnek éreztem szerény személyemet, hiszen nehéz volt megértetni magam, ezért kreatívnak kellett lennem ezen a téren. Az első hét végére nagyjából minden összeállt és már minden sokkal könnyebb volt, nem okozott nehézséget a közlekedés, a munkám és a mindennapi teendők elvégzése. A kommunikációm is fejlődött eddigre így sokkal egyszerűbbé váltak a mindennapjaim. Innentől kezdve fokozatosan fejlődtem minden téren és egyre inkább élveztem a kint tartózkodást, mivel egyre kevesebb nehézséggel kellett megbirkóznom.

A munkában olyan feladatokat végezhettem, amiket az iskolában tanultam, ezt nagyon hasznosnak éreztem, hogy a gyakorlatban is átélhettem és végezhettem a logisztikai feladatokat, úgy éreztem magamat, mint egy igazi dolgozó. A valós munka számomra nem új élmény, hiszen az előző két évemben is dolgoztam szakmai gyakorlat keretében, de ez egy merőben új élmény volt, mivel az ország is új volt és boltban sem dolgoztam még. A főnököm sok mindent megtanított nekem, mint például a kamion átvétele papíron, a PDA kezelése és a különböző feladatok elvégzése a segítségével, ezek mellett voltak alkalmak, amikor árut kellett összekészítenem és egy közeli üzletbe leszállítani. Ezekon felül megtanította, hogyan kell megsütni az előre elkészített kenyeret és miként lehet a külön fajta gyümölcsöket felszeletelni, és becsomagolni.

Voltak alkalmak, amikor lehetőségem nyílt szabadidőm során egyedül felfedezni a várost, ilyenkor sokszor eltévedtem, de így belebotlottam csodaszép helyekbe, amiket alapjáraton fel sem fedeztem volna. Nagyon élveztem sétálgatni, hallgatni az embereket, látni a mindennapjaikat, megismerni a különböző szokásaikat, és attól függetlenül, hogy nem értettem őket, elég szépnek találtam a nyelvüket hallás alapján.

Az utolsó hétre már otthonosan éreztem magamat a városban és a munkahelyemen is, már-már úgy éreztem magamat, mint egy helyi lakos, már tudtam a buszok útvonalát és a városban elhelyezkedő nevezetességek helyét is tudtam, már nem igazán tudok eltévedni ebben a városban. A nyelv még mindig okoz nehézségeket, igaz értek meglepetések is vele kapcsolatban, például amikor megértettem valakit spanyolul és így tudtam neki segíteni, vagy amikor valaki megkérdezte beszélek-e angolul és végre tudtam beszélgetni és értettem, hogy mire gondol, nem kellett találgatnom.

Nagyon élveztem a kint eltöltött egy hónapot, úgy érzem, szakmailag is, de igazából az élet minden területén képes voltam fejlődni. Az ismeretek és tapasztalok, amiket itt szereztem hasznosnak gondolom, és úgy érzem, sokszor segítenek majd a jövőben. Az élmények pedig, amiket itt szereztem egy életen át velem maradnak és mindig jó érzéssel tudok majd visszagondolni erre az egy hónapra.